

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 3.— Núm. 120.— Diumenge 23 de Novembre de 1902.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyin càrrechs públichs: volém Corts catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civilsino tot quant se refereixi á la organisiació interior de nostra terra; volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya's fallin en última instancia'l pleit y casus: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la faciltat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosa presti servei tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

La devallada

Tot fa suposar qu'estèm ja en los darrers grahons d'aquesta pendent ignominiosa pér ahont rellisca l'Espanya dels nostres temps. La solució de la crisis y's incidents a que ha donat lloch, demostran ben a las claras qu'ls polítichs tinguts per més eminents y hábils, ja no buscan en ideals més o menys acceptab'les o en programes més o menys enganyadors la forsa y'l prestigi que deuria sostenerlos enfront de l'opinió pública. Sa preocupació, son afany, sa tasca, se redueix a cercar en lo sol apoyó d'aquests o dels altres elements, la robustesa necessaria per anar tirant uns quants mesos ab l'únich si de qu'ls amichs íntims y'l protegits visquin a l'esquena del pressupost.

Després de las desfetas colonials qu'ns ompliren d'oprobi y de vergonya, ningú pensava que l'Espanya pogués anar més avall y, ben al contrari, una grossa y important majoria, creya a ulls cluchs que'l gobernants, allisonats ab l'exemple del passat, procurarien y fins logriaran treure a l'Estat de l'abim afrentós en que havia caigut. Als pochs que allavors lo mateix que abans pronosticavam que vindrian días pitjors, qu'no s'havia pas acabat lo suplici a que sembla condemnat l'Estat espanyol, se'n mojejava ab los més denigrants calificatius, o se'n acusaba de que no feyam altra cosa que mimvar la fè del poble ab lo nostre constant pessimisme. Però'l temps no ha passat endevadas, y a horas de ara'l més ignocent y ben disposat a ser cas dels polítichs espanyols, pot decidir qui dels uns y dels altres tenia raho y estava en lo cert.

Francament parlant, no esperavam tan aviat los fets vinguessin a confirmar las nostras personals opinions, perque encara que aquestas eran ben fermas y estavan fonamentadas en l'història, teniam a l'en-séms la convicció íntima de que, sinó en realitat, en apariencia, s'intentaria quelcom pera fer comprender que a las més enlairadas esferas s'hi era manifestat també'l desitj de millora y de regeneració veritable, demostrat pel poble en actes tan espontanis com eloquents.

Mes, la devallada que comensà en aquella època y que no era sinó conseqüència natural y lògica del règim imperant, no ha pogut deturarse un sol moment, ha esdevingut cada dia més furienta y esfereidora mercès al predomini y a la continuació del mateix règim centralista, qu'és y serà sempre la senyal més segura de que l'Estat qu'el pateix ha entrat en l'era de la seva decadència y potser de la seva mort.

Y és que, efectivament rès s'ha fet ni s'ha intentat sisquera pera aminarar los efectes d'una administració venal y corrompuda, d'una política baixa, inmoral y hipòcrita, d'una absorció cada dia més intensa y per tant més inhumana y injusta. Són los mateixos homes los que'n governan, són los mateixos los procediments que s'emplean, y aixís no és estrany que segueixin los mateixos vicis, quins desastrosos efectes se van fent més sensibles, perque ja no som tants en nombre'l espanyols condemnats a pagarlos y la butxaca dels contribuents se'n vā ressentient cada dia més dels nous sacrificis.

Per això a cada nova sacudida de la politica espanyola són més los desenganyats. La fè vā desapareixent de tots los cors com per encant, y'l's polítichs, esverats y esmaperduts, ja no's giran de cara al poble quin rosstre sever de jutge'l espanya, sinó que buscan en l'ajuda dels amichs més o menys afins en ideas, la forsa que necessitan pera aguantarse al poder y enganyar de qualsevol manera al Monarca que en ells confia.

La devallada seguirà donchs, y se-

rá ben trist pera aquests polítichs centralistes dilapidadors de l'honra y de l'hisenda d'Espanya, que a l'últim terme de la seva vida ningú puga agrairloshis seus serveys, perque ab actes que no podrán amagar n'il's desvergonyiment ni la seva hipocrisia, ben clar haurán fet veure que han sigut, primer, traïdors a sa patria, y després, traïdors al seu rey.

UNIÓ CATALANISTA

Consell General

Lo passat diumenge's reuní a Barcelona, en lo local de l'*«Unió Catalanista»*, lo Consell general reglamentari baixa la presidència del president de la Junta Permanent en Joseph Maria Roca.

Assistiren a la reunio las representacions de la major part d'entitats adheridas.

L'Associació Catalanista d'aquesta ciutat y Lo Camp de Tarragona, hi estiguieren representants per nostre respectable amich lo Doctor en Geroni Estrany.

Hi assistiren també'l's expresidentes senyors Guimerá, Sunyol y Folguera y los socis individuals senyors Oriol Martí, Roca, Folguera Durán, Sagüé (N'Emili), Monegal, (Pío Trinitat), Martí y Juliá, Botet, Franquesa, Durán y Folguera, Soley, Campmany, Baró y Basté.

De la Junta, ademés de son president, senyor Roca, hi assistiren los senyors Martí, Gibert, Moliné y Brasés, Mallofré y Rocamora.

Oberta la sessió, s'aprobà l'acta de la sessió anterior y tot seguit usá de la paraula en Joseph M.ª Roca, per ressenyar los treballs efectuats per la Junta Permanent, durant l'any.

Exposà que respecte a la reforma dels Estatuts que quedà pendente de la resolució de la Junta anterior, no havia sigut possible convocar Consell extraordinari per tractarne, per quant la ponència encarregada d'unificar los projectes y formada per los autors dels mateixos, encara no ha complert son comès. En quant a la col·locació del retrato de l'ex-president difunt, en Pau Sans, exposà que las circumstancies no havian permès ocuparsen detingudament.

En quant a la celebració d'una assamblea, la presa de possessió del Pi de les Tres branques y la bandera de l'*«Unió»*, declarà que aquests actes no s'havien realisat perque l'estat excepcional en que'n trobèm, immedian celebrarlos ab l'expontaneitat necessaria.

Recordà que felicità al doctor Robert, quan en lo Congrés defensà las bases de Manresa y que posteriorment la Junta permanent havia dirigit un manifest al poble pera fixar la actitud de l'*«Unió»*, donchs questa devia seryalar ab fitas sa historia y sos treballs.

Feu avinent també que recomanà als periòdichs adherits a l'*«Unió»* que no contestessin a las protestas y atacs formulats per personas de fòra d'ella ab motiu ce la conducta seguida per algunas entitats adheridas a l'*«Unió»* de Tarragona, Sabadell, Lleida y algunas altres poblacions respecte a las eleccions municipals; las felicità la Junta permanent, cosa que molestà a altres que's retiraren.

Donà compte dels meetings y sessions inaugurals celebrats durant lo any.

Explicà'l missatge de pèsam endressat per la mort d'en Pepratx, la felicitació als gironins detinguts per la causa catalanista, y ia visita feta per la Junta permanent en pès als detinguts en la presó de Barcelona senyors Mariné, Salt y Riera; lo missatge d'encoratjament dirigit als regidors de Palma que defensaren sa parla; la felicitació al Centre Català de París; la visita feta al senyor Prat de la Riba que fou empresonat; l'enhorabona a mossèn Verdaguer per lo

25 aniversari de *L'Atlàntida*, y las atencions y tributs que se li prodigaren durant sa darrera malaltia y després de sa mort.

Referí'l tribut fet al cadàvre del doctor Robert.

Explíca que s'ha encomanat una nova emissió de sagells, y s'ha acordat colocar una placa conmemorativa de l'aniversari de l'Assamblea de Manresa.

Feu historia de las gestions que, per iniciativa de la Junta permanent, se feren pera lograr l'organisació de una campanya contra l'estat de guerra y la suspensió de garantías, ab objecte de que no's pogués creure que Catalunya no se'n sentia de las fuetades del poder central.

La presidència de l'*«Unió»* convocà als presidents del Consell Regional Federalista de Catalunya y al president de la Lliga Regionalista y'l's hi exposà son plan qu'era lo d'anar las tres juntas a protestar devant de l'Alcalde, com autoritat popular, y després celebrar junts meetings en aquellas poblacions de Catalunya en que hi havia normalitat.

Aquest projecte no pogué portarse a cap a causa d'objeccions, que mesqueren tenirse en consideració, exposadas per lo president de la Lliga Regionalista.

Tots seguit se procedí a l'acceptació d'entitats y individuos proposats.

A las tres de la tarde se reprengué lo Consell General.

Se procedí a donar compte de que devían proveirse per prescripció reglamentaria'l's càrrechs de la Junta Permanent de vis-president, tresorer y vocal, per cessar en sos càrrechs los senyors Gibert, Oriol Martí y Vayreda.

Ademés donà compte'l senyor Roca de sa dimissió y de la del secretari senyor Rocamora.

Se presentaren tres proposicions firmades per gran nombre d'adherits, demandant un vot de confiança per la Junta Permanent y la premissa catalanista.

Lo senyor Roca demanà que's posés d'acord los firmants de las tres proposicions ab objecte de refondre la en una sola si era possible.

Lo senyor Folguera ab paraula eloquent y vehement llenguatje entengué que no era necessari que's reunissin los firmants, donchs, a son entendrer, ben clar se transparentava que l'esperit dels reunits era demostrar a la Junta Permanent que tota l'*«Unió»* estava identificada ab sa conducta y aplaudia sens reserves l'actitud que havia adoptat enfront dels assumptos y problemes que havian anat presentantse en lo temps de sa gestió.

Expressà, donchs, son desitj de que se retiressin las proposicions presentadas y que s'entengués que'l Consell General pregava als dimitents que retiressin sa dimissió y'l's hi donava un ampli y ilimitat vot de confiança per los treballs fets fins avuy, desitjant que en lo successiu s'inspirin en la mateixa norma perfectament adaptada al ver criteri del catalanisme.

Un llarg aplaudiment acullí l'hermos parlament del senyor Folguera. Se donaren per retirada: las proposicions.

Lo senyor Roca expressà que encara que havia manifestat son propòsit irrevocable de dimitir, devant de las manifestacions que acabaven de ferse, creya que no podía sustreure a la voluntat general y disposit va a sacrificar sa salut continuament en lo lloch que ocupava y presentantse a continuar servint a Catalunya, donchs al servirla no feya res més que honrarse.

Lo senyor Roca, que estava fondaument emocionat, afegia que s'atrevia, en nom del secretari senyor Rocamora, a retirar sa dimissió, creyent que estava disposit a fer nous sacrificis per la patria.

Lo president de la Junta permanent demanà a tots que l'ajudessin en la feixuga tasca que lo shi pertocava fer pera combatre'l'enemic comú.

Ressonà en la sala un xardorós aplaudiment.

Lo senyor Suñol aplaudi'l's treballs de l'actual Junta permanent y exposà que en punts de doctrina hi havia que atendres a las resolucions de las Assambleas.

Y aixisho havian fet los que actualment dirigeixen l'*«Unió»*.

Donantse l'assumpto per suficientment discutit, se passà a l'elecció dels tres vocals sortints, resultant elegits vis-president, en Antoni Campmany, de Sabadell; tresorer, en Patxot de Sant Feliu de Guixols, y vocal, en F. Pujolà y Vallés.

Lo senyor Gibert de Tarragona, prega als reunits que per mitjà dels periodichs catalanistas, y las associacions procuren secundar la campanya de Tarragona, encaminada a evitar la supressió d'aquella arxidiòcesis.

Abans lo president de l'*«Unió Catalanista»*, senyor Roca, que abundà en la mateixa opinió del senyor Gibert entenent que's tractava d'arrebassar a Tarragona una institució gloriós, havia excitat al consell a que atengués l'indicació que se li anava a fer.

Se posà a discussió, per la presidència la conveniència de celebrar una assamblea pròxima.

Lo senyor Suñol opinà que en cas de ferse, s'hauria de procurar sa celebració a Barcelona.

Lo senyor Cardús convingué en que's celebri a Barcelona, mes s'oposà a que's fixés dit lloch com exclusiu, entenent que això fóra cohibir las iniciatives de la Junta permanent.

S'acordà que aquesta quedés facultada lliurement per fixarne l'oportunitat y'l lloch.

Se donà lectura a una proposició, ja anteriorment presentada per lo senyor Monegal (en Trinitat), en la qual se demanava que'l consell acordés que en la pròxima assamblea, que deuria celebrar-se l'any 1903, si era possible, se fés una revisió dels acorts presos en las anteriors assambleas de l'*«Unió Catalanista»*.

L'autor de la proposició la defensà sostenint la possible necessitat de revisar algunes de las bases de las assambleas, tenint en compte que avuy figuren dins de l'*«Unió»* elements que abans no hi foren y en cambian deixat de serhi alguns que hi figuraven.

Lo senyor Cardús demanà que's precisés l'alcans de la petició del senyor Monegal y aquest explicà que a son entendrer podria ésser susceptible de modificació alguna de las bases de Manresa. Afegí que creya que certas modificacions podian facilitar l'adhesió d'elements de valua pertenexents a un dels partits afins.

Lo senyor Mon entengué que la proposició del senyor Monegal no se armonisava prou bé ab lo primer article del reglament.

Lo president feu observar que lo que s'estava discutint era perfectament reglamentaria.

Lo senyor Monegal de nou defensà sa proposició.

Lo senyor Suñol acceptant lo criteri de que tots los acorts de las assambleas són reformables, feu notar la conveniència que la modificació no's fassí fóra de temps, donchs allors resultaria perjudicial en compte de afavorir a l'organisme de l'*«Unió»* y al catalanisme en general.

Lo senyor Oriol Martí entengué també que convenia preparar l'ingrés a altres elements autonomistes.

Lo senyor Gibert feu constar que las Bases de Manresa no són una constitució definitiva, sinó las bases pera ferla.

Lo senyor Folguera senyala dues maneres d'acoblar las tres tendències autonomistas:

L'una consisteix en la formació de un directori dintre del qual conserva cada grup l'autonomia de sus tendències.

L'altra, esperar s'adhesió y refundació en un organisme únic, dintre

del qual ab bases amplias podrían conviure.

Certes reformas que ara fessim, afeví, podrían tenir lo perill de no agradar a aquells en obsequi de qui las faríam.

Després d'alguns parlaments dels senyors Suñol, Monegal y Folguera, s'accordà esmenar la proposició en lo sentit de que's deixés al criteri de la Junta permanent la part d'acorts de anteriors assambleas que sian susceptibles d'una possible modificació.

Parlaren los senyors Aldavert, Guimerà y Mon sostenint la necessitat de fer una adició nova indicant que la Permanent podria presentar a la deliberació de la pròxima assamblea, altres temes diferents de la revisió si ho considera convenient.

S'aprobà així.

Se llegí l'estat de comptes parlant d'altres assumptos d'ordre administratiu y s'acíxeca la sessió després de breus paraules del president, senyor Roca, encomanant a tots qu'ajudessin a la Junta permanent en sa tasca, y pregantlos que anteposessin a tot los interessos de Catalunya.

La Junta Permanent ha quedat, donchs, constituïda en la forma següent:

President, Joseph Maria Roca; vis-president, Antoni Campmany, de Sabadell; tresorer, en R. Patxot, de Sant Feliu de Guixols; vocals, en Ernest Moliné y Brasés, en Joseph Mallofré y en Frederich Pujolà y Vallés, secretari, en Manel Rocamora.

LO R. P. LLUÍS IGNASI FITER, S. J.

Ha baixat a la terra'l cós y pujada al Cel l'ànima d'aquest il·lustre fill de la nostra patria y soldat de l'host iugenciana, com capdill qui la mort sopàta al bò de la batalla en que triomfa; y son obit ha d'haver lligat de pena los cors de munio de sos fills espirituamentals, escampallada per tot Catalunya, per tota Espanya, pot dirse per tot lo mon, que per tots los continents ne tenia d'amantissims, a ell units ab lligams qu'el temps no trenca, sinó referma a mida que la reflexió fá més rellevant lo bé rebut, mitjà inconscient, en l'adolescència.

Al devant, disset anys há, de la Congregació Mariana de Barcelona, que's pot dir qu'ell vá criar, lo P. Fiter ha fet un bé imponderable a la nostra terra: la de conservar molts de

ORNAMENTS D'IGLÉSIA

J. CABALLÉ Y GOYENECHE
TARRAGONA

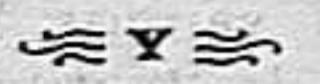
Teléfono, 36

RAMBLA DE S. JUAN N° 48

DE LA
ANTIGUA FÁBRICA
de SEDERIAS Y TALLER
de BRODOS
DE
Fills de Miquel Gusi
BARCELONA

Artística para Salones
en Bronzo

Bronzo-Or

Plata Santamaría
de la casa

A. y A. Santamaría
BARCELONA

ORFEBRERÍA RELIGIOSA

canta y declama en las velladas de l'importantíssim «Centre de St. Pere Claver», de Sant Martí de Provensals, que tot just ho permeté'l número de socis, dotá'l P. Fiter de dues institucions ben característiques dels treballadors de casa: una societat coral y una germandat d'auxilis en las māltias. Y quan hi fundá, pera'ls socis una y per llurs fills un'altra Congregació Marianas, los hi posá «de la Mare de Déu» y'ls hi va donar com a llengua oficial la nostra.

Aquell esperit de sana y verdadera democracia qu'es la gloria y l'honra de la rassa catalana en los segles de sa puresa, era la norma de l'insigne sacerdot en l'organización de la Congregació y de totas sus branques; en aquella, perque's barrejan y confonen, en la Junta, los alts y'ls baixos, joves de totas las classes socials, nobles, ab títols académichs, de gran fortuna's uns, fills del poble, pobres, senzills dependents, los otros; en aquestas, perque, apart d'estar montat ab igual sistema son govern, (1) se realisa cada dia en moltes d'ellas, lo que las ideas revolucionarias dels temps moderns casi n'han fet un miracle: l'aproximació, la convivencia dels enlairats, ab los núcleus més baixos de la societat, ab los pobres dels hospitals, ab los desvalguts y trinxerayres dels assils, ab los fills dels obrers, ab aquests mateixos, en fi, en las situacions en que més los abandonan los pregoners de la pseudo-democracia.

En aquell espayós edifici, que'l zel ardent del P. Fiter trobá medi de fer bastir al cor de Sant Martí pera esbarjo dels treballadors, cada festa y fins cada nit en las escolas, s'hi vèu prácticament resolt aquest pañorós problema que a tants neguiteja; y quan un hi troba coralment agermanats obrers y fabricants, tots converstant, expansionantse, discutint com a amichs, donant instrucció y consells y socors y feina's primers, y cercant los segóns remey que sempre troban, a llurs ignorancia y a llurs engunias económicas y morals, fins involuntariamente té de pensar quánt diferente fóra la situació dels nostres centres fabrils si homes de gran cor y d'inmens alè, com era l'ilustre jesuita, poguissin fer en tots ells aqueixa admirable tasca de fer reneixer entre'l capital y'l treball la confiança, la benvolensa, l'amor, en nom de Déu y ab l'agre de la terra.

Lo P. Fiter, ab sa admirable clairividencia, capia en tota sa extensió la gran qüestió nacional catalana; y porque la abarcava sencera, may menyspreuá com altres ló nòstre movement de renaixensa, sino que procurá, dintre l'esfera de la Congregació, atèndrel y encaminarlo a la solució tradicionalista que creya,

(1) Per rahons d'alta prudència, al fundarse l'any 1891 lo Centre d'obrers a que hem audit, desempenyavan càrrecs directius solzament los congregants. Donch's b'el: al pendre aquella associació'l vol que l'ha portat a l'importancia que 'é era, per allá a l'any 1896, deyal R. P. Fiter al qui això escriu: «Men'só convençut; l'obrer català no és com lo d'altres terras; vol tenir personalitat y significació propias, vol caminar y no qu'lo portin; cal donar càrrecs de la junta als obrers y estableir una cuota, ni que sia petita, pero que's trobi i més a casa seva». En efecte, en totes las dependencias del Centre creadas d'allors ensa, s'ha fet als obrers, dunt ab congregants, individus de la junta que gobern.

a l'Audiencia... ab lo qual sol indicar que se li dongui un bombo per lo notable y eloquent discurs que hi pronunciá; lo metge, que ha fet una operació senzilla y vol que's digui que ha sigut difficultissima... etz. No acabariam may si volguessim nomencar las moltas miserietas que's veuen en las redacciós; però ho havém trobat aixís y aixís ho deixarem.

No obstant, malgrat la nostra indulgència envers aquests petits defectes de vanitatis, -no hem pogut mai empassarnos l'*auto-bombo*, o sigui los bombos que'l mateix interessat escriví y porta a las redacciós per que los hi publicin. Això, qu'és més freqüent de lo que vostès pensan, en lloc de fàstich fáriuer y's comprén: qui no riu veyst que's mateixos interessats se diuen que són uns sabis, unas eminentios en tal o qual ciència o art, que són los campions d'un determinat sport o causa, y que los seus escrits—si's tracta de literatura—son de lo més hermos y notable del món. Clar que la cosa no pot ésser més ridicula; però com tothom no està en l'intrigulís, lo bombo passa... y passan per eminentias uns eminents sèbas, fins que'l mateix pès de la propia nulitat los fá caure.

Y aquí tenen, com havent comentat a escriurer parlant de la crisis política, hem anat devallant a certas filosofías casulanas, que cal fer constar que no las endressém a ningú de aquí, no fós cas que algú crides:

—*Pido la palabra.*

—*Para qué?*

—*Para una alusión personal.*

L. A.

Visca l'igualtat!

Los flamants regidors caciquistas y'ls que están al seu servei, acordaren pagar en lo successiu a tots los empleats de l'Ajuntament los sòus íntegros que tenen señalats en presupuest, corrent a càrrec del municipi los descomptes que cobra'l govern. Los defensors d'aquesta innovació, declararen que no significava augment de sòu, ni augment en lo presupuest, perque suprimintse l'*aguinaldo* lo que's pert per un cantó's guanya per l'altre, y *tutti contenti*.

Nosaltrs som contraris de lo que s'ha fet, per varijs rahons: primera, perque som partidaries de l'aument gradual de sòus, com s'acostuma a fer en las casas particulars pera recompensar y estimular als bons y antich servidores; segona, perque és una costumbre establecida d'antich lo beneficiar als empleats ab una paga de més, o lo que's pugui, per Nadal—costums que no's treuen aixís com aixís y que al primer o segon Nadal que vingui's restablirà, no'n duptin, carregant la pubilla ab l'*aguinaldo* y ab lo descompte;—y tercer, perque s'ha sacrificat als empleats petits a favor dels grosos, establint una irritant designiat, que nosaltres, *enemicos* dels obrers, com diuen los que los explotan, no estem disposats a deixar passar.

Com lo mellor medi de convencer a la gent es fent números, analisarem lo que cobran ara y lo que cobrarán després un empleat gròs de ptas. 3000 y un de petit de 999 ptas.

Empleat de ptas. 3.000 anyals Pessetas.

Cobra ara deduit lo 12 p. %..... 2.640
» » paga de Nadal..... 220

Cobrarà en lo successiu..... 3.000

BENEFICI..... 140

Resulta que després de cobrar lo *aguinaldo* encara li quedarán duros 28 de benefici.

Empleat de 999 ptas. Pessetas.

Cobra ara deduit lo 6 p. %..... 939

» » paga de Nadal..... 78'25

Cobrarà en lo successiu..... 1.017'25

999

PÉRDUA..... 18'25

De modo, que'l empleat de poch sòu, pagan la patenta, mentres los altres se'n beneficien. Y no es això lo pitjor, sinó que'l empleat de *levita*, diguemho aixís, o la majoria d'ells, tenen suplements particulars, puig ademés de la feina de l'Ajuntament treballan per compte propi, mentres que'l que portan brusa o uniforme, no tenen rès més que'l sòu, ni poden fer altres feinas que las del municipi.

No sem aquestas consideracions pera molestar a ningú, ni molt menys ab esperit egoista d'escatinar uns quants duros als empleats; molt al contrari, voldriam que se'l pagués melloar que no se'l paga avuy, però també voldriam que n'hi hagüés menys y que no's donguin los empleos a gent inútil, qual mèrit sols es'ha evidenciat en días d'eleccions.

Vagin prenent nota la classe treballadora y la classe pobra de lo que poden esperar dels Ajuntaments que a s'estilan, dedicats esclusivament a fer política y a afavorir als respalla esquenes, sense enrecordar-se dels més necessitats, ni de la beneficencia ni higiene de la ciutat.

* * *

Y com si ab una tassa no n'hi hagués prou, dos regidors, que no volén anomenar, nos endressaren tassa y mitja per medi d'una proposició demandant dues gratificacions pera altres tants empleats contornulians. —Que's gratifiqui també a fulano—saltá un regidor.—Donchs posèmhi també a zutano—afegí un altre. Allavors en Vallhonrat exclamá:—Que's gratifiqui a tots... Tenia rahó l'amich Vallhonrat; si s'ha de tirar de la manta que's tiri pera tots y acabém d'una vegada...

La veritat és que l'Ajuntament ja's pot permetre aquests luxos: ab 13.000 pessetas de *superabit* qu'no és rumbós? Ara si'l *superabit* resulta, que resultarà molt més, un *déficit* de 42.000 pessetas, dirán que s'han equivocat y allavors podràm anar a férlos hi un nàu a la qua, y sinó que ho digui la Liquidadora, quina *equivocació* fa anar geperuts.

Si'l senyor Pallarès, no posa enteniment a algú, aviat semblarà això l'Ajuntament d'Arbeca, ab perdó sia dit dels d'Arbeca.

Comentaris

Quin fàstich!

Ja han fet be'ls diputats regionalistes de deixar als polítics de Madrid que's barallin ells ab ells, perque tal com van las cosas y ab los escàndols que donan al Congrés, més que homes serios, semblan gitanos que's befan del país y de tot.

Deixémlos, també: se troben en la pendent de l'abim y no hi ha poder humà que pugui detenir la caiguda.

Nos ab nos

Los nostres regidors caciquistas podrán ser tot lo que vulguen, però a bons administradors ningú'l guanya. Vegin sinó'l darrers presupuestos ab un *superabit*, entenguin bé *superabit* de 13 mil pessetas, mentres en los darrers anys se presentaven nivellats.

Però jo, desilusió! Tant l'Ixart com en Rossell, demostraren qu'el flamant *superabit* era una filxa, tota vegada que en lo presupost d'ingresos figura'l cent per cent de consums quan lo sindicat no vé obligat a donar més del 75 per 100, y, afegim nosaltres, Déu fassi qu'hi arribi. Solzament aquesta partida'l *superabit* se torna *déficit* de 42 mil pessetas, però *déficit* veritat.

Ara'n espliquem perque s'han presentat los presupuestos ab *superabit*; aixís no fà tan mal efecte ser explitids ab los amichs. ¡Comque la pubilla paga!

Una carta

Pel correu interior se'n ha enviat copia de la següent carta:

«Excmo. Sr. Alcalde.

Nosotros que somos una chent molt confiada estábamos d'allò més contents con la reforma que l'Achuntament acaba de decretar de pagar per nosotros lo descuento que cobra el gubieruo á cambio de suprimir l'*aguinaldo*.

Com nosotrs ya estamos en el secretu d'això del *aguinaldo*, que será restablecido l'any ca viene, nos ha hecho una mica de escudella lo que hasen correr eixos señores del CAMP, de que nosotrs perderemos cada año 18 pesetas y un real. Reunidos algunos compaños del cuerpo y hecho la cuenta dels fasols, vemos, Excmo. señor, que fectivamente nos mancan las 18 pesetas y lo relat que no es de despiciar, por lo que rendidamente suplicamos a V. E. que desfasí esta inconstitucional, que bien se lo merece un cuerpo tan sufrido y qu'espatal tantos roses saludando dia y noche, á los señores rechidores, á los que lo han sido y á los que portan trasas de serlo.

A la respectable disposición de V. E.—Juan Pérez del Peral Amarch.»

CARITAT

Jo per ella demando perdó als meus llegidors, per haver interromput la meva tasca; no ha sigut culpa meva: una malaltia m'ha privat de seguirla sens interrupció, com m'havia proposat; ja restablert, a D. g., seguím sentit via.

Si tothom, y sobretot los pobres, per ser més en nombre y'ls més directament interessats, devant de las eleccions provincials y municipals, haguessin prescindit del color polítich dels pretendents a la diputació y

a la regiduria, enviant a passeig als farsants polítics que'l demandaven lo vot, y haguessin votat com un sol home a diputats y regidors dignes, instruits, honrats, de posició y vida privada indiscutible, perque una vegada elegits no haguessin fet política, ni administració, guials, no per tan sols per purs sentiments de justicia, abnegació y caritat, la Diputació de Tarragona no tindrà avuy res que envejar a cap altra, no sols tindrà el crédit que li falta, sinó que les seves arcas estarán plenes de cabals per fer front a totes las necessitats de la província que deixo apuntadas en l'article anterior.

Però ja que lo fet no té remey, posèmhi d'avuy en avant; richs y pobres, monárquichs, republicans y socialistas, tots a una, pensem que ni al municipi ni a la diputació fan falta homes polítics, perque allí honradament la política no hi ha; pensem que'l nostre ideals polítics únic i exclusivament deuen defensarse a las Corts, allí ahont se modifiquen las lleys o's fan novas, partint de l'ideal polític que cadascú profesi; pensem y obrem tots aixís, y lograrem aviat escombrar la política de la diputació y municipi, enviantihi, no'ls qu'hi vulgan anar, sinó'ls que volguem nosaltres qu'hi vagin, no als que'n vulguin politquejar, sinó als que volén que'n administrin, cumplint lleys, fent justicia, no per vanitat, sinó per abnegació, no per egoisme sinó per purs sentiments de caritat.

A Madrid fa pochs días los apotecaris de la Diputació negaren a fiar més medecinas; tan cansats están de no cobrar. No'ns hauríam d'estrayar que això passi a Madrid; però que a Catalunya, a Tarragona, los apotecaris, los metges y tothom qui ab la Diputació tracti, hagi de valders de tots los recursos, influencias, ardis, astucias, pretextos, enganys y tots los medis enginyosos que la gana sugereix, pera poguer treure cinch cèntims de la caixa provincial, estant en constant perill de que'l acreedors se cassis de fer bony, tot d'una's declarin en *huelga* y aquella casa quedí un *camp de Agramante*, si que'n estranya y molt més al contemplar que'l diputat no s'hi amoñinan buscant medis per acabar ab tanta miseria y vergonya.

Es que pot ser no n'hi ha de remey? Aqueixa seria la primera pregunta que's faria una Diputació model, com la que lograriam elegir ab lo sistema espost; més abans no's diria que no n'hi ha de remey; s'estudiaría individualment primer, y colectivament més tard, se discutirian los medis que cadascú honradament hagüés pensat y de seguir que se'n trobarian per cobrar, per pagar y per millorar lo trist estat de la província, evitant a l'ensembs que ningú'l mateixos enemicos, si'n tinguis sin, poguissin dar falsas interpretacions als seus procediments, perque tot ho faríen a la llum del dia y sens cap mira personal ni egoista y desproveits de compromisos electorals, ja que no serian diputats per gust y per lo *chanchullo* electoral, sinó per la forsa de la voluntat dels seus administrats que'l diputat confiaran los seus interessos donantlos feyna que podian estalviarse.

Si'l poble espanyol aturdit per l'aclaparament desaparexi, per fer pas a una reacció viva, encara que reflexiva, per procurar per tots los medis la verdadera regeneració, que si'l polític que tenen sempre a la boca y lluny del pensament, es precís qu'el poble que paga y pateix la sentit ab la vehemència que las circumstancies reclaman, buscantla ab fè y afany, seguir de que la trobarà netejant primer municipis y diputacions de farsants y ineptes polítics, y més tard de diputats *cuneros* y *polacos* las Corts.

Catalunya ha sigut la primera reació en reaccionar; Tarragona és catalana y també s'anirà desvetllant. Pensemhi, donchs; convensem d'una vegada y tinguem d'avuy avant resolució ferma per seguir lo criteri que deixo esbossat, o sigui, tirèm dalt-abax d'una vegada la farsa política de las Diputacions y municipis, votem a persones dignas, instruidas, honradas, de posició y vida privada indiscutible, vulguen o no vulguen

Pastillas Morelló

Comissións y Representaciós

DE PRODUCTES NACIONALS Y EXTRANGERS

Centre d'Informació Comercial

Obran per inhalació dels agents antissèptichs, anti-catarrals y anti-asmàtics que's des-
prenen mèntres van desfentse per la boca. Curan la TOS, REFREDATS, BRONQUITIS,
AUFECH, CATARROS, RONQUERA, ABCESSOS PULMONARS, etc., etc.
Farmacia de l'autor, Porta de l'Angel, 21 y 23 Barcelona

Sixto Villalba.—TARRAGONA

ser diputats o regidors, portemlos hi
l'acta a casa y dièmlos: «lo poble
t'ha votat perque l'administris pres-
cindint de la política, que no dupte'm
deixarás a las portas de la Diputació
o casa comunal, com tampoch dup-
tèm de que t'imposem un sacrifici
que t'el recompensaré'm ab gratitud
eterna, si com esperèm no guian los
actes, altres mòvils que las nostres
necessitats, y altres sentiments, que
los de verdadera abnegació, justicia
y caritat.»

A. RABADÀ

(Seguirà)

Sants de la setmana

Diumenge, dia 23 de Novembre.—
St. Climent p. y mr.—Dilluns, 24.—
Sis. Joan de la Creu y Flora vg. y
mr.—Dimarts, 25.—Sta. Catalina vg.
y mr.—Dimecres, 26.—Los Desposo-
ris de Ntra. Sra. y st. Coronat bs.—
Dijous, 27.—Sts. Jacundo y Primitiu
mrs.—Divendres, 28.—St. Gregori III
p.—Dissapte, 29.—St. Sadurní b. y
mr.

Quaranta horas: continúan a l'Igle-
gia de Religiosas Descalsas y dimarts
començaran a l'Iglesia del St. Hos-
pital.

NOVAS

Com ja diguerem, bon nombre de
socios de l'Agrupació «Joventut Cata-
lanista», anirán avuy a Reus a visi-
tar la «Liga Catalanista» y estrenyer
los llaços de germanor entre'ls des-
fensors de nostres ideals en abduas
ciutats.

La Diputació provincial se reuní'l
dimecres passat pera aprobar los pres-
upostos de 1903, pressupostos en què
hi figurau una partida de tres mil
pessetas pera contribuir a la suscripció
del monument a Alfons XII y
altra de mil cincentlichas pera'l mo-
nument a Castellar.

Consi que de cap de las maneras
volém criticar la tendència política
de semblants acorts; de lo que sí de-
vem protestarés de que una Diputació
com la de Tarragona, que's veu un
dia y altre ab apuros pera cumplir
atencions tant sagradas com la ma-
nutençió dels assilats de la Casa pro-
vincial de Beneficència; que acaba de
suprimir las escolas normals, per
diferents economies, y que ni tant sols
ha pagat als professors, tinguí encara'l
valor de votar la suma de quatre mil
cincentlichas pessetas pera contribuir
a l'erecció de monuments fòra de la
provincia.

Si tots no coneguessim fins ahont
la manera d'administrar de la
Diputació, bastaria sols aquest acort
pera formarne un trist concepte. No
es pas pera servir al caciquisme que's
nombran los diputats; als interessos
politics jamay deuen ésser pospo-
uts los del pais.

La ha donat los fruits que temíam
la Memoria enviada a Madrid per lo
inspector de primera ensenyansa de
esta província Sr. Tejero.

Segons los telegramas d'ahir, a
conseqüència d'una denuncia formu-
lada per l'Inspector d'una província
catalana, lo Comte de Romanones ha
signat la firma del Rey un R. D.
disposant que l'ensenyança del Cat-
alà se fassi en tota Espanya en

De tan anòmala disposició se'n
ocuparán en las Corts los diputats
catalans, y esperèm que a son cos-
tans drindrà tots los diputats catalans,

que deixant apart la política sentin
bategar en son cor l'amor a nosfra
hermosa llengua.

Avuy no tenim temps ni espai
para ocuparnos d'aquest assumpto.
Ho farèm ab la deguda extensió la
vineta setmana.

Per falta d'espai nos veyem pri-
vats avuy de continuar la nostra
campanya sobre *Caciquisme teatral*,
que tan bon efecte ha produït en lo
si de las més distingidas societats ta-
rragonines, y qu'estèm ben decidits a
seguir fins ahont sia necessari.

Malgrat això, no estarà de més fer
constar que de tots los periódichs lo-
cals que aludíam en nostre darrer
article, solzament *La Avanzada* ha
respost ab un petit solt, guardant los
demés una actitud de completa reser-
va o indiferència, que ha sigut objecte dels
més deliciosos comentaris.

L'ocasió no ha pogut ésser donchs
més oportuna pera que tothom se
convenci de's graus d'independència
que gaudeix la major part de la
prempsa tarragonina.

En altre solt d'aquest número ns
ocupèm de l'acort de la Diputació
provincial votant 4.500 pessetas pera'l
monument a Alfons XII y Castellar,
acort en que hi intervengueren los re-
publicans, votant una subvenció a
cambi de l'altra y arribant fins a un
eert sorteig pera saber quin dels di-
putats arrostrava las conseqüències
de votar a favor del monument de
Alfons XII.

Mentre's se gastan los diners ab
monuments, fa dèu messos que la
Diputació no ha pagat als infellos
peóns caminers, y prompte s'haurá
de pensar en tréurels tots, puig las
cosas no poden continuar d'aquest
modo, y si tenim las carreteras aban-
donadas, en cambi podèm estar gojoso's
d'haver complert com uns homes
devant dels monàrquichs y dels re-
publicans.

¡Pobre classe treballadora! Quin
carinyo li tenen los polítichs d'ofici.
A l'Ajuntament los hi rebaixan lo
sòu, a la Diputació no'ls pagan, y entre
tant, en una y otra corporació se
malgastan los diners sens recordarse
dels obrers més que pera afalgarlos
en època d'eleccions.

Sembla que lo que passa a l'Aju-
tament té molt disgustats als regidors
federal, y més que a ningú al senyor
Pallarès, per l'excessiva tolerància en
ferse solidaris dels procediments ca-
ciquistas que emplea un republicà
centralista, entregat en còs y ànima
als desamortitzatius monàrquichs del
carrer de l'Hospital.

¿Fins ara no se'n adonan que van
ab malas companyías? Lo pùblic ja
fa temps que ho veu.

Lo 18 del corrent morí a Vilanova
y Geltrú la distinguida Sra. D.ª Eu-
genia Ventosa, germana de nostre
estimat amich, lo conegut advocat
d'aquesta ciutat D. Joseph.

La mort de la Sra. Ventosa (que al
Cel sia), ha sigut molt sentida per
tots las personas que tingueren lo
gust de tractarla, y a l'acte de l'ente-
rru hi assistí una nombrosa concurrencia
que testimoniá l'estima en que's tenia
la finada y a sa respectable família.

Ja sab nostre bon amich Sr. Ven-
tosa quánt se l'aprecia en aquesta casa
y per lo tant és inútil consignar la
part activa que prenèm en son infor-
tuni, desitjantli la més gran de las
resignacions devant los designis de la
Providencia.

Se troba mellorada de sa enferme-
tat la distingida dama D.ª Dolors de
Durà, esposa de nostre estimat
amich D. Ferran de Querol.

Ho celebrèm molt sincerament.

Orfebrería religiosa y ornamentals de Iglesia. — J. CABALLÉ GOYENECHE.

Don Antón Albafull, director del
Consultori Jurídich-Administratiu,
establert al carrer de Sant Francesch,
núm. 21, baixos, en atenta carta nos
ofereix l'esmentat Centre Secretarial,
quina missió serà la de satisfier las
legítimas aspiracions dels Secretaris
d'Ajuntaments, procurant l'Associació
de tots ells, la creació d'un Montepio y la major ilustració de la classe
posantlos en condicions de desempe-
nyar Secretarías de major categoria.

Complement del Consultori Jurídich-
Administratiu serà la publicació del «Boletín Municipal Tarraco-
nense», que dirigrà nostre particular
amich D. Ricart Nogués, Secretari
de nostre Ajuntament.

Desitjèm al Consultori Jurídich-
Administratiu una vida pròspera y
que'l nou «Butletí» honri la prempsa
tarragonina per molt temps.

La típica festa de la Presentació
sigué celebrada ab explendidesa en
varis dels colégis d'aquesta ciutat,
lluint lo gentil mantell blanch y la
corona ab l'alegría propia de l'igno-
cent etat, bon nombre de nenes.
Llástima que'l dia, bastant rúfol, no
afavorí gaire la festa.

Neurastenia. — **Neurostéogeno Su-
grañés.**

Los periódichs de Barcelona dedi-
can unànims elogis a la nova produc-
ció dramática de nostre benvolgut
amich D. Angel Guimerá «Aigua que
corre», recentment estrenada en lo
Teatre Català.

Sembla que's tracta d'una de las
mellors obres de l'insigne autor de
«Mar y Cel», a qui felicitèm coral-
ment per son nou triomf literari.

Nostre amich y compatrici en Jo-
seph Artal acaba d'exposar en lo gran
Saló Witcomb los nombrosos y magni-
fichs cuadros que adquirí en la se-
va darrera excursió per Espanya.

No'n entretindrem indicant los
noms dels autors que figuren en l'ex-
posició Artal, perque seria massa
llarg; però consti que hi són totas
las primeras firmas de nostre país.

Segons notícias és molt celebrada
entre la bona societat bonaciense la
exposició d'art de l'amich Artal a qui
felicitèm per la seva idea patriòtica.

Convalecencies. — **Ovi Lecitina Giol.**

Cridan l'atenció dels nombrosos
concurrents als concerts Terraza,
que tenen lloc a l'elegant cafè del
Centro, los artístichs programas que
demunt dels miralls pinta nostre es-
timat amich D. Joseph Gols.

Resultan verdaderas obres d'art en
que'l Sr. Gols, més que com a aficionat
se'n presenta com a consumat
artista.

A las moltes felicitacions que ha
rebut per la correcció del dibuix y
bon gust del conjunt, hi afegim la
nostra.

Avuy tindrà lloc lo repartiment
de premis en las escolas diumonials
pera noyes.

**Camisas y corbatas alta nove-
tat.** Camiseria de Pau Brú, Comte de
Rius, 20.

ex deixeble de l'minent Dr. Aza, en malalties de la pell; ex Metge alumne de l'Institut de Alfonso XIII de Bacteriologia y Seroterapia

MALALTÍAS DE LA PELL Y MALALTÍAS CRÒNICS

CONSULTA DE 11 Á 1

COMTE DE RIUS, 20, 2.º—TARRAGONA.—COMTE DE RIUS, 20, 2.º

Ibarra y C.ª de Sevilla

Línia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Alme-
ria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo,
Marín, Villagarcia, Carril, Corunya, Ferrol,
Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages,
San Sebastià, Bayonne, Bordeaux, Nantes,
Dun-Kerque, Havre y París.

Sorirà d'aquest port lo dia 27 Novembre
lo vapor **Cabo Trafalgar**, son capitá
D. Joan Moreno, admètent càrrega y pas-
satgers pera ls citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marián
Peres.

Companyia Valenciana de Navegació

Línia regular de grans y ràpids vapors

ENTRE

Espanya, França è Italia

Vapors de la Companyia

Sagunto, Alcira, Játiva, Grao, Martos, Cabanil y Denia

Sortidas fixes y setmanals del port de Ta-
rragona, directament pera **Marsella y
Génova** los dimars de cada setmana.

Pera **Niza, Porto Marizio, Ong-
lia y Liorna** los dimars de cada quin-
zena.

Pera **València, Alacant, Alme-
ria, Málaga, Algeciras, Cadiz y
Huelva** los dijous de cada setmana.

Directament pera **Cette** sortidas setma-
nals tota època del any.

S'admet passatge y càrrega á nolis seguit y coneix-

ment directament pera New-York, Nàpols, Bari,
Siracusa, Messina, Catània, Palermo, Cagliari,
Venècia, Malta, Triest, Fiume, Odessa,
Braila, Galatas, Alexandria, Port-Said, Suez,
Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, ab
desbordó á Génova.

Agent: D. Antoni Más y March

Tarragona, Plaça d'Olzaga, 1, Tarragona, Teléfono núm. 34

CAPAS PERA SENYORAS rebudas directament de PARIS y las tan anomenadas dels **PIRINEUS**

Gran assortit en Colls, Pellerinas, Boas y Manguitos

Casa Joseph Antoni Jové.—Comte de Rius, 15.—TARRAGONA

IMPORTANT: Als compradors d'aquesta casa, se'ls regalarán patrons dels millors models.

Xarop de hipofosfites CLIMENT

La llegítima marca "SALUD"

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més de un any de una escrufulacronica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas emulsions y reconstituyents se presenten per aquests cassos, vaig ensenyjar los **Hipofosfites Climent**, trobant consol lo pacient ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa.—**Dr. Siloniz**, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molt senyors meus: Puch assegurarlos qu'en tots los cassos d'**Asthenia** presents a la meva clínica a causa d'afeccions genitales provenientes de la falta de fixesa de las viscera abdominals (Enteròptosis) lo **Xarop Climent marca SALUD** m'ha donat inmillorables resultats.—**Dr. Gibert**, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegítim **Xarop Climent SALUD**, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Ovi

Lecitina

Giol

(Lecitina de rovell d'ou)

Tónic. Reconstituyent

Antineurasténich

Serveys de la Compañía Trasatlántica
DE
BARCELONA

Línia de Cuba y Méjich.—SERVEY DEL NORTE.—Lo dia 19 de Novembre sortirà de Santander y'l 20 de Coruña, lo vapor **Cataluña**, directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera litorals de Cuba y pera Costafirme y Pacific, ab trasbord a Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colòmbia, y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, també ab trasbord a Habana.

SERVEY DEL MEDITERRANI.—Lo dia 26 de Novembre sortirà de Barcelona, y'l 30 de Cadiz, lo vapor **Manuel Calvo** directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combina el ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacific pera qual port admets passatge y càrrega ab billets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge y càrrega pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord a Habana.

Línia de Filipinas.—Lo dia 11 de Novembre sortirà de Barcelona y lo dia 15 de Cadiz, lo vapor **Monserrat**, directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla de Puerto Cabello y La Guayra, admets passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina el ferro-carril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacific pera qual port admets passatge y càrrega ab billets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge y càrrega pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord a Habana.

Línia de Filipinas.—Lo dia 8 de Novembre sortirà de Barcelona, havent fet les escalas intermitges, lo vapor **Alicante**, directament pera Port-Said, Suez, Aden, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa oriental de Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línia de Buenos Aires.—Lo dia 2 de Novembre sortirà de Barcelona, y'l 3 de Valencia, y'l 5 de Málaga y'l 7 de Cadiz, lo vapor **Reina M. Cristina**, directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires. Admet passatge y càrrega pera Rio Janeiro, Santos, Punta Arenas, (Chile), Coronel y Valparaiso, ab trasbord a Cadiz al vapor de la Línia del Brasil.

Línia de Canarias.—Lo dia 17 de Novembre sortirà de Barcelona y'l 18 de Valencia, y'l 19 d'Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor **M. L. Villaverde** directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas y Santa Cruz de Tenerife, y Santa Cruz de la Palma, retornant a Barcelona pera Santa Cruz de Tenerife, Cádiz, Málaga (facultativa), Alacant, y Valencia.

Línia de Fernando Poó.—El dia 25 de Novembre sortirà de Barcelona y el 30 de Cadiz, lo vapor **S. Francisco** pera Fernando Poó, ab escalas en Casablanca, Mazagán y altres ports de la Costa occidental d'Africa y Golf de Guinea.

Línia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres.

Sortidas de Tanger: dimarts, dijous y dissabtes.

Pera més informes dirigir-se a son agent **D. Emili Borrás**

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totes las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforsant los debilitats. De venta en totes las Farmacias y en casa son autor, **Passeig de Gracia, 4, Barcelona.**

Farmacia Plana
al costat de la antiga
CASA FIGUERAS
REAL, 6.—Tarragona

Provista de medicaments moderns adquisits d'origen.—Complet assortit de medicació pera curas antisèpticas.—Especialitats nacionals y extrangeras.

Aigües minero-medicinals
TARRAGONA

Drogueria Plana
Antiga casa Figueras

Real 6, cantonada Rebollo 20

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complet assortit de drogues, sulfat y primeras matières pera abones ab riques garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT
Sofre FLORESTILLA de la millor marca
TARRAGONA

Academia Duarte

Carrer de la Palma, 2.—Tarragona

Se donan conferencias de tots los cursos de las Facultats de Dr. i Ciències socials y Filosofia y Lletres, comprendent en questa darrera les seccions corresponents a les tres llicenciaturess.

Lo curs, com en anys anteriors, comensarà'l dia 1.er d'Octubre, com axis ho disposa l'art. 3.er del Reglament.

S'admeten alumnes interns y externs.

L'Academia compta ab suficient nombre de professors titulars pera cada secció.

Pera informes al Director **D. Francesc Duarte**, advocat, beneficiat de la S. I. Metropolitana.

CERVEZA

de primera qualitat, se serveix á preus reduïts en l'acreditat establetim.

LA BATERIA

Rambla St. Joan, núm. 39

Gran assortit de vins y licors de totes classes, marcas de primera y preus econòmics.

Aygua naf SERRA

DE LAS 9 DEL MATÍ Á LAS 5 DE LA TARDE.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molts senyors meus: Lo Nen X. de tres anys, sofria desde més de un any de una escrufulacronica. Cansat d'usar sens cap resultat quantas emulsions y reconstituyents se presenten per aquests cassos, vaig ensenyjar los **Hipofosfites Climent**, trobant consol lo pacient ja en lo primer frasco y molt prompte la curació completa.—**Dr. Siloniz**, Catedràtic de Barcelona.

Srs. Climent y C.^a.—Tortosa.—Molts senyors meus: Puch assegurarlos qu'en tots los cassos d'**Asthenia** presents a la meva clínica a causa d'afeccions genitales provenientes de la falta de fixesa de las viscera abdominals (Enteròptosis) lo **Xarop Climent marca SALUD** m'ha donat inmillorables resultats.—**Dr. Gibert**, Especialista en parts y malalties de la dona.

Exigeixis lo llegítim **Xarop Climent SALUD**, únic aprobat per la Real Academia de Medicina de Barcelona, puig s'en expén altre del mateix nom.

Letamendi.—

La Joya del Centre
Establiment de begudas

JOSEPH RIOLA

Tarragona.—22, RAMBLA DE SANT JOAN, 22.—Tarragona

TEMPORADA D'ISTIU

Espumosos refreshs de taronja, plátano, vainilla, llimó, maduixa, etz., á 10 cént. Cervesa fresca **Moritz**, rebuda diariament de la fàbrica. Horxatas y xarops fins, nectars y demés begudas del temps. Dipòsit de gel.—Vins y licors de las més acreditadas marcas á preus econòmics. Se serveix á domicili.

Joan Ruiz y Porta

Procurador

Méndez Núñez, 16, 2.da—TARRAGONA

EXCELCER

En Llanas ven uns paraigus de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bo, que resisteix tota prova al devall d'un canaló.

Ademés, també té uns vanos ab uns pintats tan rebòns, que ni **Rafael ni Murillo** los podrían fer melló, aproposit per regalos; causan gran admiració.

Trobarà també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menes que són mol, barato y bons.

Mellor dit: no ya cap casa en tan bonas condicions.

26, COMTE DE RIUS, 26

ACADEMIA
CARRBÓ

DIBUIX-PINTURA
ART DECORATIV
Uniò-36. Tarragona

Horas de classe.—PINTURA.—Classe per noys: De set á dos quarts de nou del matí.

Classe per senyoretas:—De dos quarts de dues á les tres de la tarda.

DIBUIX.—Pera senyoretas: A la mateixa hora de la classe de pintura.

Pera noys: De set á dos quarts de nou del vespre.

GABINET Y CLINICA DENTAL

DE

A. PONS ICART

SAN AGUSTI, NUM. 21, PIS SEGON, TARRAGONA

Tractament especial de las malalties de las dents y genives.

Extracció de dents, caxals y arralls sense dolor.

Especialitat en émplastes, employmes duras y orificacions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentaduras de totes classes.

MAQUINARIA

agrícola, industrial y vinicola

Complert assortit en ferreteria

MARCELÍ VICENS

APODACA, 27, TARRAGONA

Unich representant en aquesta província de l'important casa de Barcelona **Srs. Ignaci Sanpere y C.^a.** construction d'arades y bògits pera ondas llaurades y demés màquines agrícoles.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció y Administració: Rambla St. Joan, 50

Tarragona, trimestre..... 1 peseta
Fora..... 1 peseta
Extranger..... 2 pesetas
Número d' avuy..... 10 cént.

Anunci a preus reduts

RELOTGERIA
DE
F. RIGAU

Baixada de Misericordia, 14
TARRAGONA

Gran assortit de rellotges de totes classes y preus. Taller de composturas.

CLINICA DENTAL

DE

D. FULGENCI AGUSTÍ ALEU

PROFESSOR-DENTISTA

Uniò, 44, pral.—Tarragona

Curació prompta de las malalties de la boca y dents. Extracció de dents. Orificacions, empastaments y tota clase de obturacions.

Construcció de dents, dentaduras y aparells de totes classes y empleo de tots los anestesijs coneguts.

Gran fàbrica de braguers
24, Uniò, 24
Hernadios (TRENCAKS)

Aquest establiment compta ab los avensos més moderns y pràctichs que la ciència requereix pera la construcció y aplicació de tota classe de braguers y d'aparells ortopèdichs.

Especialitat en lo braguer Articular Regulador Sistema Montserrat i ab lo tractament de les trencadures.

Grans existencies en braguerets de goma pera la curació radical de las trencadures congènitas y adquirides de l'infància y tot lo concernent á Cirurgia y a Ortopedia.

Casa recomenada per tots los señors metges que han tingut occasió de conèixerla, tant per los generos de son catálech com per los preus reduïts.

PERE MONTSERRAT. Uniò, 34.—TARRAGONA

La veritable propaganda

és farà usant tots los catalans l'inmillorable Paper de fumar CATALUNYA.

ABONOS

químichs y minerals garantits per son més alt poder fertilisant, elaborant los compleixos especials pera cada terra y cultiu.

ABONOS

organico-químichs propis pera plantacions preparantlos també ab atenció á las necessitats de la planta y terra á que deuen destinar-se. Despullas, tercerilla etz., grans llegums etz.

COMISSIONS Y REPRESENTACIONS

QUINTANA Y TORRES

Carrer de Barcelona, 4.—Tarragona

EN LO
SALÓ AYNÉ

Queda oberta la matrícula pera l'ingrés a las classes de Solfeig, Teoria de la música, Piano y Instruments d'arch.

Lo dia 1.er del pròxim Octubre quedará obert lo curs de 1902 a 1903.

Horas de classe

</div